

1. סנהדרין לו, ב - לח, א
 רבי יוחנן אמר: גלות מכפרת על הכל, שנאמר (כה אמר ה') כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלה מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה. ובתר דגלה כתיב ובני יכניה אסר (בנו) שלתיאל בנו. אסר - שעוברתו אמו בבית האסורין, שלתיאל - ששתלו אל שלא כדרך הנשתלין. גמירי שאין האשה מתעברת מעומד, והיא נתעברה מעומד. דבר אחר: שלתיאל - שנשאל על אלתו אל, זרובבל - שנזרע בבבל, ומה שמו - נחמיה בן חכליה שמו...
 אמר רב חסדא אמר מר עוקבא, ואמרי לה אמר רב חסדא דרש מרי בר מר: מאי דכתיב וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו, משום דצדיק ה' וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו? - אין, צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו, ועוד גלות יכניה קיימת. דכתיב ביה בגלות יכניה החרש והמסגר אלף, חרש - כיון שפותחין הכל נעשו בחרשין, מסגר - כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין. וכמה היו - אלף. עולא אמר: שהקדים שתי שנים לנזונותם.

2. ויקרא רבה (מרגליות) פרשת מצורע פרשה יט
 אמרו כיון שעלה נבוכדנצר להחריב את ירושלם עלה וישב לו בדפני של אנטוכיא, ירדה סנהדרין גדולה לקראתו אמרו לו הגיע זמנו של בית הזה ליחרב, אמ' להן לאו.... אלא תנו לי את יכניה בן יהויקים ואני הולך לי. אזלון ואמ' ליכניה נבוכדנצר בעי לך. מה עשה יכניה, עמד וכינס כל מפתחות שלבית המקדש ועלה לראש גג שלבית המקדש ואמ' לפניו רבונו שלעולם הואיל ולא זכינו להיות גיזברין נאמנין לפניך מיכן ואילך הרי מפתחותיך לפניך. תרין אמורין. חד אמ' כמין פיסת יד של אש בא ונטלתן מידו. וחרנא אמ' משעה שזרקן שוב לא ירדו... מה עשה לו נבוכדנצר, עמד ונטלו וחבשו בבית האסורים. וכל מי שנחבש בימיו שלאותו רשע לא יצא משם לעולם...
 גלה יכניה וגלתה סנהדרין גדולה עמו... באותה שעה ישבה סנהדרין גדולה על דעתא ואמ' בימינו מלכות בית דוד פוסקת, אותו שכתוב בו וכסאו כשמש נגדי (תהלים פט, לו). מה נעשה, נלך ונפיים לגדלת והגדלת למלכה והמלכה למלך... כיון שבא נבוכדנצר להיזקק לה אמרה לו את מלך ויכניה אינו מלך, אתה מבקש תפקידך ויכניה אינו מבקש תפקידו, מיד גזר ונתנו לו אשה. כיצד שילשלו אותה לו, ר' שובתאי אמ' דרך קנקלין שילשלו אותה לו. ורבנין אמ' פתחו המעזיבה ושילשלו אותה לו. כיון שבא להיזקק לה אמרה לו כשושנה אדומה ראיתי, ופירש ממנה מיד. הלכה וספרה וטבלה. כיון שבא להיזקק לה אמרה לו כשושנה אדומה ראיתי, ופירש ממנה מיד. אמ' להן הקדוש ברוך הוא בירושלם לא קיימתם מצות זיבה וכן אתם מקיימים מצות זיבה, גם את בדם בריתך (זכריה ט, יא), נזכרתם אתו הדם שבסיני, בשביל כן שלחתי אסירך מבור אין מים בו (שם). אמ' ר' שובתי לא זו משם עד שמחל לו הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיו. על אותה שעה הוא אומר כולך יפה רעייתי ומום אין בך (שיר השירים ד, ז), ונעשה לו נס ונתעברה אשתו מעומד שאלתיאל ואין אשה מתעברת מעומד לעולם, שנאמר ובני יכניה אסיר שאלתיאל בנו (דברי הימים א ג, יז), אסיר שאסר הקדוש ברוך הוא עצמו בשבועה עליו, שאלתיאל ששאל מבית דין שלמעלה והתירו לו נדרו.

3. מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא ב פרק יז
 דבר אחר אל תתיאש מן הפורענות זה יהויכין מלך יהודה שהיה חבוש בבית האסורים ולא נזכר עד שלשים ושבעה [שנה] שנאמר ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה [וגו'] (מלכים ב' כה, כז).